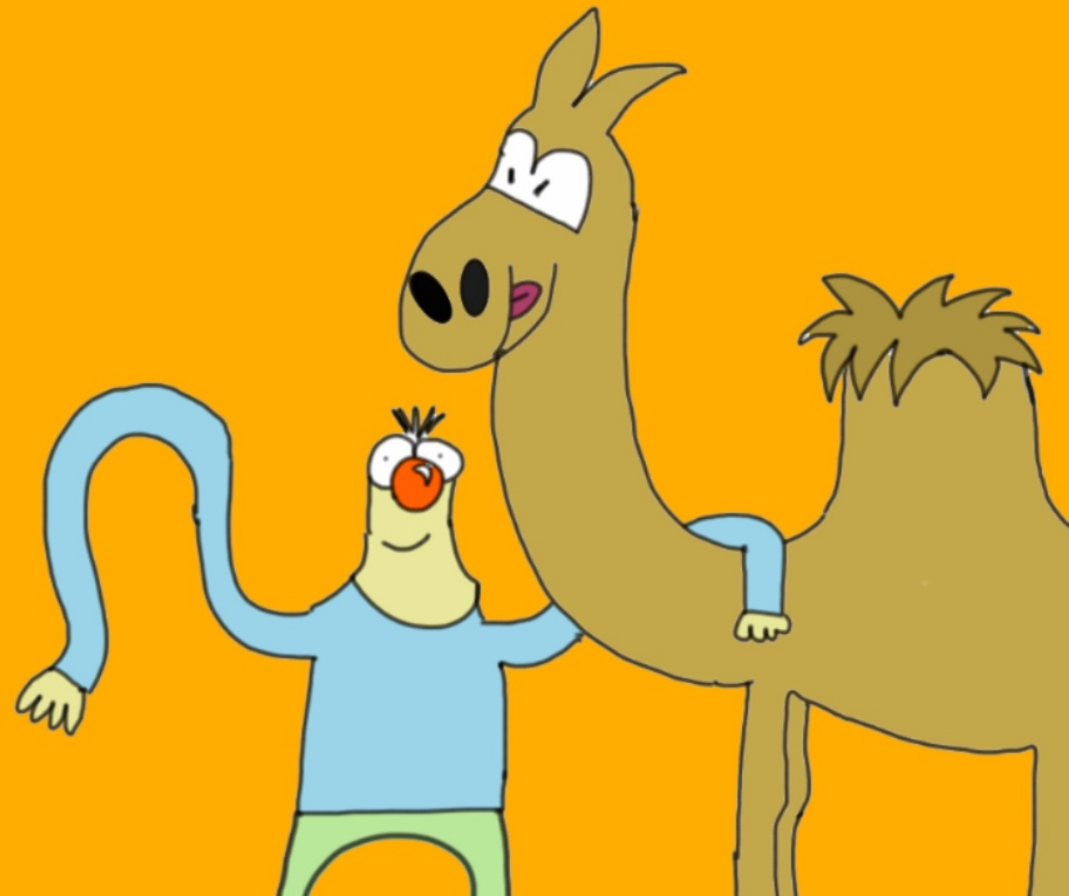

Bengt och hans kamel

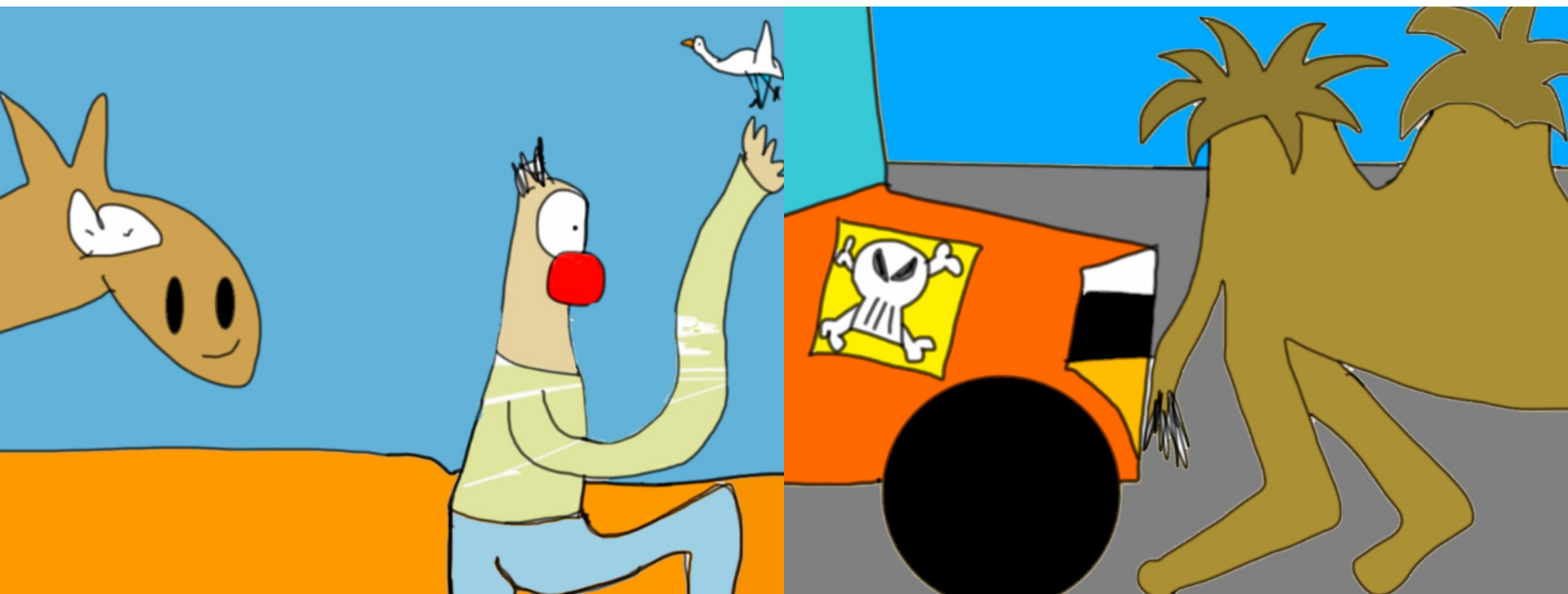
En komedi

Alexander Duncanson
Hösth

Det var en gång en man som hette Bengt. Han hade en tam kamel som hette Kalsong-Kalle (anledningen till att han hette Kalsong-Kalle var att Bengts morbror hade hetat det och Bengt ville bevara det som ett släktnamn). De brukade gå till stranden och jaga måsar tillsammans. Bengt var 50.000 år gammal och Kalsong-Kalle var 833838726812376821784328 sekunder.

Bengt och Kalsong-Kalle bodde i ett litet hus i staden Varförärjagenidiot. En dag när de var ute och gick på stan kom en monstertruck. Föraren var den ökända gangstern Sötis. Bengt hann hoppa undan, men det hann inte Kalsong-Kalle... När han dog var han 8338387268123768217843999 sekunder för att vara exakt. Bengt blev så klart ledsen och sörjde i flera dagar.

Men till slut reste han sig och sa med hög röst:

-Nä nu, jag måste hitta en ny kamel och inte bara sitta här och böla!

Kort därpå satt Bengt på flyget till Nordpolen för att leta upp en ny kamel. Du som läsare kanske undrar varför Bengt åkte till Nordpolen. Det var för att han som tonåring var full och råkade dansa rakt in i en tegelvägg, varpå ungefär halva hans hjärna rann ut. Efter ca. 1234567890 timmar på flyget hörde han en röst från högtalarna som sa:

Välkomna till Nordpolen, jag hoppas att ni ska ha en trevlig weekend! Därmed måste jag be samtliga passagerare att stiga av!

Bengt gick ut ur flyget, hämtade sitt bagage (som innehöll en lasso, en påse rödbetor och en håv), gick igenom hela flygplatsen och sedan gick han rakt ut i det okända. Efter exakt 5 timmar och 59 minuter och 13 sekunder kände han sig trött och lade sig att sova. Medan han väntade på att John Blund skulle komma låg han och tänkte på vad hans nya kamel skulle heta. Till slut kom han på det rätta namnet, Jonas!!!!

Nästa dag fortsatte han sin sökan efter ett nytt djur. Ungefär en timme senare kunde man i Australien höra ett vrål som lät så här:

-Hjälp, en isbjörn!!!! Vi återvänder snabbt till Nordpolen. Som du kanske redan har förstått så var det Bengt som skrek.

Han hade fått syn på en säl och var just nu i färd med att bombardera den med rödbetor. Vid middagstid hörde han röster och ett fång eskimåer hoppade på honom. De släpade honom till sin by och där slängde de honom i STORA GRYTAN!!!!!!!

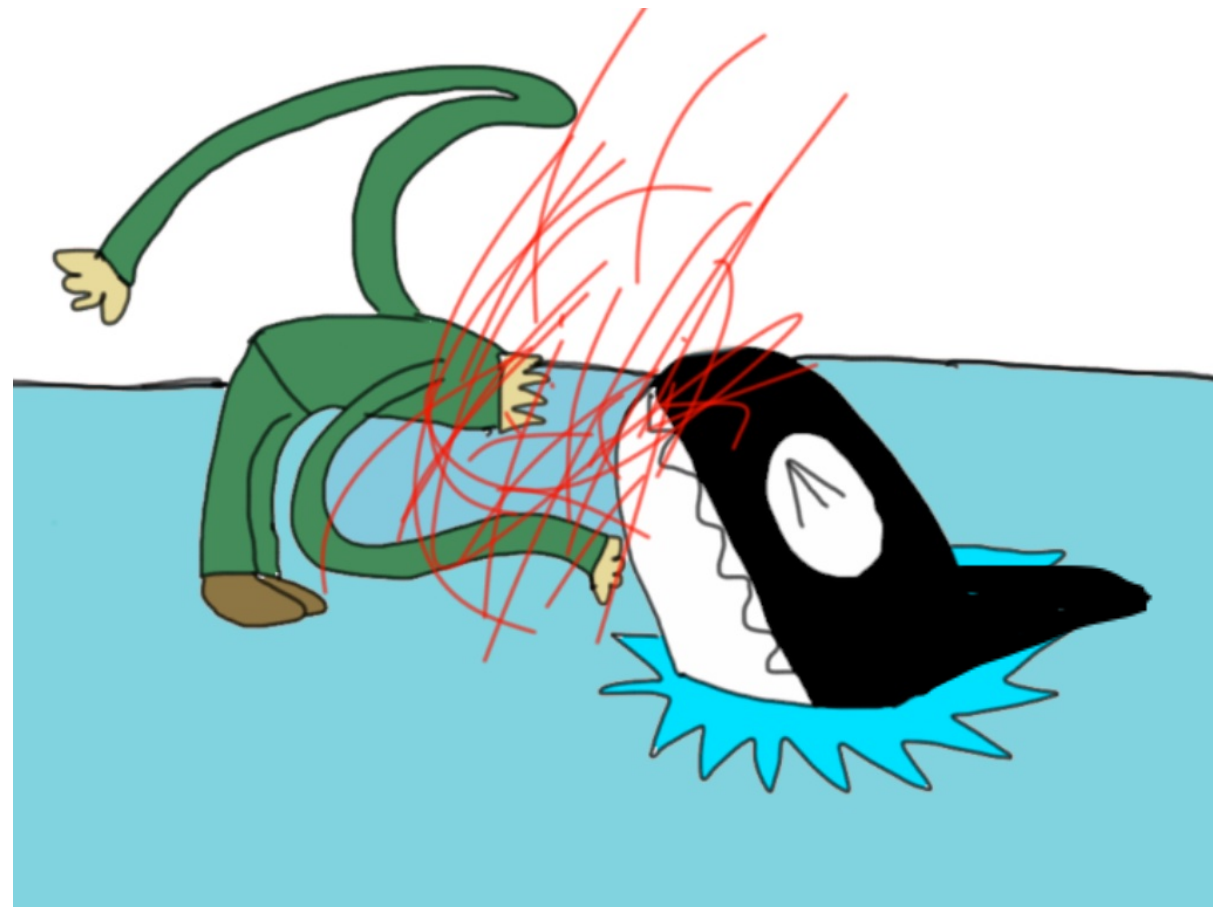
-Där får du ligga tills du är mör och fin! Du kommer nog att smaka fint tillsammans med våran svamp och våran blomkål! ropade de och skrattade. Så där låg Bengt tills han var mör och fin. Det enda han hann tänka var: - Jaha, jag kommer tydligen inte få någon kamel. Sen somnade han.

I ett obevakat tillfälle lyckades han att rymma och fortsatte om igen sin färd. Han kom fram till en vak och just som han skulle sätta sig ner och vifta med tårna i det kalla vattnet dök en späckhuggare upp ur det.

-Ååh, en kamel! ropade Bengt och sjönk ner på knä.

KLAFS!!! sa det och späckhuggaren bet av honom huvudet.

SLUT PÅ DET ROLIGA, OCH PÅ BENGTT!

Hej!

jag vill bara säga en grej:

Om du har läst boken så kanske du reagerade över det brutala slutet. Det är så att jag egentligen inte är våldsam, jag fick bara ett litet ryck och ville skriva något ovanligt. Hoppas du gillade boken i övrigt.

Alexander